

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 311/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní sp. zn. B1-11Csp/38/2021 (pôvodne sp. zn. 11Csp/38/2021) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní sp. zn. B1-11Csp/38/2021 (pôvodne sp. zn. 11Csp/38/2021) **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **prikazuje**, aby v konaní sp. zn. B1-11Csp/38/2021 (pôvodne sp. zn. 11Csp/38/2021) konal bez zbytočných priet'ahov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie **350 eur**, ktoré **je** jej Mestský súd Bratislava IV **povinný** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavný súd prijal uznesením sp. zn. II. ÚS 311/2025 z 28. mája 2025 na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky doručенú 25. marca 2025, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa

čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka požaduje priznanie finančného zadosťučinenia 350 eur a náhrady trov konania 949,17 eur. Rovnako žiada, aby ústavný súd prikázal konať mestskému súdu bez zbytočných prieťahov.

2. Z ústavnej sťažnosti, príloh a vyjadrenia mestského súdu vyplýva, že sťažovateľka sa v napadnutom konaní domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia od spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., vo výške 1 200 eur s príslušenstvom, a to návrhom na vydanie platobného rozkazu z 22. marca 2021. Dňa 11. mája 2021 bol vo veci vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná spoločnosť 19. mája 2021 odpor, ku ktorému sa sťažovateľka riadne vyjadrila. Sťažovateľka poukazuje na to, že 28. novembra 2022 došlo zo strany súdu k poslednému procesnému úkonu, ktorým bolo právnenému zástupcovi sťažovateľky doručené vyjadrenie žalovanej k podaniu sťažovateľky. Uvádza, že od tohto dňa do času podania ústavnej sťažnosti zo strany súdu nedošlo k žiadnym úkonom, pričom v prejednávanej veci nebolo nariadené ani pojednávanie.

3. Sťažovateľka podala 26. júla 2024 sťažnosť predsedovi mestského súdu na postup súdu v prejednávanej veci. Táto sťažnosť nebola dosiaľ prešetrená. Následne sa 11. decembra 2024 urgenciou domáhala rozhodnutia o predmetnej sťažnosti, ako aj vykonania príslušných procesných úkonov zo strany súdu. K odstráneniu prieťahov vo veci konajúceho súdu do času podania ústavnej sťažnosti nedošlo.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka poukazuje na pasivitu mestského súdu a uvádza, že nejde o vecne ani právne zložitú vec, ale o vec spadajúcu do bežnej agendy súdov. Zároveň odôvodňuje priznanie finančného zadosťučinenia tým, že daný zásah nemožno odčiniť len deklarovaním porušenia označených základných práv. Mestský súd počas cca 2 rokov a 5 mesiacov vec nielenže meritórne nerozhodol, ale ani nenariadil termín pojednávania, čím umocnil jej frustráciu z priebehu napadnutého konania, pričom sťažovateľka je osobou v dôchodkovom veku.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

5. Mestský súd vo svojom vyjadrení z 20. júna 2025 uviedol, že žaloba sťažovateľky bola doručená 22. marca 2021. Okresný súd Bratislava I vydal platobný rozkaz 11. mája 2021. Žalovaná podala 19. mája 2021 odpor. Uznesením zo 16. mája 2022 zrušil Okresný súd Bratislava I platobný rozkaz a uznesením zo 16. mája 2022 vyzval sťažovateľku na vyjadrenie k odporu. Tá sa vyjadrila podaním doručeným 2. júna 2022. Uznesenie z 22. augusta 2022 bolo doručené žalovanej 26. septembra 2022. Žalovaná sa vyjadrila podaním doručeným mestskému súdu 20. októbra 2022, ktoré bolo sťažovateľke doručené 28. novembra 2022. Odvtedy bolo vo veci možné nariadiť pojednávanie. To sudkyňa nariadila až 25. apríla 2025 na 12. september 2025.

IV. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd uvádza, že nedoručoval vyjadrenie mestského súdu sťažovateľke pre účely jej vyjadrenia, pretože sa od jej repliky nedá očakávať získanie akýchkoľvek pre rozhodnutie veci relevantných informácií. Ústavný súd po overení aktuálneho skutkového stavu vyhodnotil, či došlo zo strany odporcu k priet'ahom v konaní a do akej miery.

7. Podstata námietok sťažovateľky spočíva v tvrdenom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02).

10. Pokiaľ ide o vec samú, nemožno ju považovať za právne ani fakticky zložitú, keďže tento typ občianskoprávnej žaloby patrí medzi štandardnú agendu prvostupňových všeobecných súdov. Pokiaľ ide o správanie účastníkov konania, správanie sťažovateľky, ako aj žalovanej bolo primerané a nemohlo prispieť k priet'ahom v konaní. Sťažovateľka sa snažila najprv sťažnosťou podanou predsedovi súdu a po jej ignorovaní aj urgenciou dosiahnuť posun v priebehu konania, no bezúspešne. Z postupu mestského (pôvodne okresného) súdu vyplýva, že spočiatku vo veci konal primerane. Prvé „časové okno“ v trvaní 1 roka vzniklo medzi podaním odporu 19. mája 2021 a uznesením o zrušení platobného rozkazu zo 16. mája 2022. Následne od 28. novembra 2022, keď bolo doručené vyjadrenie žalovanej z 20. októbra 2022 sťažovateľke, až do 25. apríla 2025. To predstavuje cca 2 roky a 5 mesiacov. Pojednávanie je nariadené na 12. september 2025, čo je odstup viac ako 4 mesiace, čo nemožno v tak jednoduchej veci po dlhodobej nečinnosti považovať za primerané. Preto je aj toto časové obdobie zarátané do časového úseku nečinnosti mestského súdu v napadnutom konaní, ktorý tak v súhrne predstavuje cca 3 roky a 9 mesiacov. Negatívne je ústavným súdom hodnotené nielen nevyhovenie, ale úplné ignorovanie sťažnosti sťažovateľky adresovanej predsedovi súdu z 26. júla 2024. Rovnako následne ignorovanie urgencie z 11. decembra 2024, ktorou sa sťažovateľka pokúšala domôcť reakcie na sťažnosť, resp. posun v napadnutom konaní, no taktiež bezúspešne.

11. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

12. Mestský súd svoj postup v napadnutom konaní chronologicky popísal bez snahy svoje pochybenie ospravedlňovať personálnou a technickou poddimenzovanosťou súdu či inými

notoricky známymi dôvodmi. Ako je mu iste známe, z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že systémové zlyhania pri správe súdnictva bez ohľadu na to, ktorý zo štátnych orgánov za ne zodpovedá, nemôžu byť dôvodom neuznania základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a nezbavujú Slovenskú republiku zodpovednosti za prietahy (II. ÚS 481/2017). Zmyslom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nie je pomenovanie príčin prietáhov v konaní alebo vyvodenie zodpovednosti vo vzťahu k stranám, ich advokátom, sudcom, súdnej administratíve, predsedom súdov či k rezortnému ministerstvu. Rovnako účelom ústavnej sťažnosti nie je dospieť k záveru, či príčiny majú objektívny alebo subjektívny charakter (III. ÚS 113/2024). Rovnako problémy týkajúce sa súdnej reformy (tzv. súdnej mapy) nemôžu byť na ťarchu účastníkov konania (III. ÚS 471/2023, III. ÚS 541/2023).

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

14. Ústavný súd zároveň ukladá mestskému súdu príkaz vo veci konať bez zbytočných prietáhov [čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] (bod 2 výroku nálezu).

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

15. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiadala o priznanie finančného zadosťučinenia 350 eur. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu namietaného porušenia (III. ÚS 189/2023).

16. S prihliadnutím na celkovú dĺžku nečinnosti v rámci namietaného konania (cca 3 roky a 9 mesiacov), charakter namietaného konania (uplatnenie majetkového nároku sťažovateľkou v dôchodkovom veku), konštatovanú nečinnosť mestského súdu a ďalšie konkrétne okolnosti prípadu považuje ústavný súd za primerané priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie 350 eur [§ 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde] (bod 3 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

17. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania pred ústavným súdom v žiadanom rozsahu v celkovej sume 949,17 eur (bod 4 výroku nálezu). Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13 ods. 2, 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur.

Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Náhrada trov právneho zastúpenia tak predstavuje 949,17 vrátane DPH.

18. Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľky zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože právny zástupca sťažovateľky je platiteľom tejto nepriamej dane. Pri určení výšky jej sadzby postupoval podľa § 27 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), v zmysle ktorého sa pri zmene sadzby dane použije pri každom vzniku daňovej povinnosti sadzba dane platná v deň vzniku daňovej povinnosti. Keďže daňová povinnosť právnemu zástupcovi sťažovateľky vznikla dňom dodania služby (§ 19 ods. 2 zákona o DPH), pri úkonoch právnej služby realizovaných a vyúčtovaných od 1. januára 2025 ústavný súd použil sadzbu dane z pridanej hodnoty vo výške 23 %.

19. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (bod 4 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu